

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 17 grudnia 1996 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz emerytów i rencistów wojskowych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 22 ust. 4, art. 26 ust. 7, art. 28 ust. 6 i art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa wykaz stanowisk służbowych uprawniających do zajmowania kwater funk-

cyjnych oraz strukturę tych kwater, normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobie uprawnionej do kwatery oraz osobom uwzględnianym przy jej przydziale, szczegółowe warunki i tryb rozkwaterowania osób rozwiedzionych, szczegółowe zasady i tryb administrowania kwaterami i lokalami mieszkalnymi oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawach przekwaterowania żołnierzy i innych osób zamieszkujących w kwaterach lub lokalach mieszkalnych oraz ustalania kosztów przekwaterowania.

§ 2. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496).

§ 3. Przez pojęcie właściwego organu rozumie się organy wojskowe właściwe w sprawach związanych z zakwaterowaniem żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w jednostkach wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz emerytów, rencistów wojskowych i członków ich rodzin, określone w odrębnych przepisach.

Rozdział 2

Kwatera funkcyjna

§ 4. 1. Kwaterą funkcyjną może być kwatera o strukturze nie mniejszej niż trzy pokoje z kuchnią.

2. Kwatera funkcyjna może być wyposażona w meble i sprzęt gospodarstwa domowego przez organ wojskowy, na którego zaopatrzeniu pozostaje osoba zajmująca tę kwaterę.

3. Za wyposażenie kwatery funkcyjnej, o którym mowa w ust. 2, osoba zajmująca tę kwaterę ponosi opłaty amortyzacyjne, określone na podstawie odrębnych przepisów.

§ 5. 1. Stanowiskami służbowymi uprawniającymi do zajmowania kwater funkcyjnych są stanowiska:

- 1) oznaczone w etacie stopniem wojskowym generała,
- 2) dowódcy jednostki wojskowej,
- 3) zastępcy dowódcy jednostki wojskowej.

2. Osobie, która zajmuje stanowisko służbowe wymienione w ust. 1, nie przysługuje kwatera funkcyjna, jeżeli w garnizonie, w którym wykonuje czynności służbowe, lub w miejscowości pobliskiej posiada osobną kwaterę stałą, zwaną dalej „kwaterą”, albo lokal mieszkalny, chyba że zwolniła tę kwaterę lub lokal mieszkalny.

3. Żołnierz zawodowy, zajmujący stanowisko służbowe wymienione w ust. 1, zamiast o przydział kwatery funkcyjnej może wystąpić o przydział kwatery, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 40.

§ 6. Decyzję o przydziale kwatery funkcyjnej wydaje lub umowę najmu zawiera właściwy organ.

§ 7. 1. Osoba zajmująca kwaterę funkcyjną jest obowiązana zwolnić tę kwaterę i przekazać ją do dyspozycji właściwego organu nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia zwolnienia ze stanowiska służbowego uprawniającego do jej zajmowania. Właściwy organ może w uzasadnionych wypadkach przedłużyć ten termin na czas określony, nie więcej niż o cztery miesiące.

2. Żołnierz zawodowy zajmujący kwaterę funkcyjną, który zwolnił poprzednio zajmowaną kwaterę lub lokal mieszkalny, z dniem utraty uprawnień do zajmowania kwatery funkcyjnej uzyskuje prawo do przydziału poza kolejnością kwatery odpowiadającej jego uprawnieniom, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 40.

Rozdział 3

Normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobie uprawnionej do osobnej kwatery stałej oraz osobom uwzględnianym przy jej przydziale

§ 8. 1. W zależności od posiadanego stopnia wojskowego lub zajmowanego stanowiska służbowego i stanu rodzinnego ustala się następujące normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobom uprawnionym do kwatery:

- 1) generałom i admirałom oraz innym oficerom zajmującym stanowiska służbowe oznaczone w etacie stopniem wojskowym generała lub admirała — kwatera o powierzchni mieszkalnej od 21 do 30 m², nie mniejsza niż dwa pokoje z kuchnią,
- 2) oficerom starszym i innym oficerom zajmującym stanowiska służbowe oznaczone w etacie stopniem wojskowym pułkownika lub komandora — kwatera o powierzchni mieszkalnej od 14 do 20 m², nie mniejsza niż jeden pokój z kuchnią,
- 3) innym żołnierzom zawodowym niż wymienieni w pkt 1 i 2 — kwatera o powierzchni mieszkalnej od 7 do 10 m², nie mniejsza niż samodzielny pokój.

2. Żołnierzom zawodowym będącym duchownymi, zajmującym stanowiska służbowe w duszpasterstwach wojskowych, nie posiadającym członków rodziny uwzględnianych przy ustalaniu przysługującej powierzchni mieszkalnej kwatery, właściwy organ przydziela kwaterę o jeden pokój większą, niż wynika to z ust. 1. Przydział kwatery następuje w razie braku możliwości zakwaterowania w budynku plebanii kościoła garnizonowego.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy organ może przydzielić żołnierzowi zawodowemu kwaterę o powierzchni mieszkalnej większej, niż wynika to z ust. 1.

§ 9. 1. Normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobom określonym w art. 23 ust. 1 ustala się na podstawie § 8 ust. 1, uwzględniając stopień wojskowy, jaki posiadały, lub stanowisko służbowe, jakie zajmowały — w dniu zwolnienia z zawodowej służby wojskowej.

2. Normy powierzchni mieszkalnej przysługującej osobom określonym w art. 23 ust. 2 ustala się na pod-

stawie § 8 ust. 1 pkt 3, uwzględniając osoby uprawnione do wojskowej renty rodzinnej.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przepis § 8 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Dodatkowa powierzchnia mieszkalna kwatery, przyznana na stałe ze względu na stan zdrowia, wynosi od 7 do 10 m².

2. Decyzję o przyznaniu uprawnień do dodatkowej powierzchni mieszkalnej, o której mowa w ust. 1, wydaje wojskowa komisja lekarska na zasadach i w trybie przewidzianych w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i z 1996 r. Nr 1, poz. 1) dla orzekania o inwalidztwie żołnierzy.

Rozdział 4

Szczegółowe zasady i tryb administrowania kwaterami i lokalami mieszkalnymi

§ 11. 1. Administrowanie kwaterami i lokalami mieszkalnymi będącymi w zasobach mieszkaniowych jednostek wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych polega na:

- 1) ich przydzielaniu i zamienianiu, a także rozliczaniu osób je zwalniających,
- 2) wykonywaniu przeglądów, konserwacji i remontów w zakresie wynikającym z art. 32–35,
- 3) pobieraniu i egzekwowaniu czynszu i opłat z tytułu ich zajmowania, a także egzekwowaniu obowiązków wynikających z art. 32 ust. 4,
- 4) współdziałaniu ze wspólnotami mieszkaniowymi w zakresie utrzymania wspólnych zasobów mieszkaniowych,
- 5) dbaniu o wygląd i zagospodarowanie gruntów przyległych do budynków mieszkalnych,
- 6) prowadzeniu ewidencji kwater i lokali mieszkalnych.

2. Właściwy organ może określać wzory dokumentów dotyczących ewidencji kwater i lokali mieszkalnych oraz wzory wniosków o przydział lub zamianę kwatery.

§ 12. 1. Zasób mieszkaniowy przeznaczony do przydziałów i zamian stanowią kwatery:

- 1) oddane do użytku w ramach budownictwa realizowanego przez jednostki wojskowe podporządkowane Ministrowi Spraw Wewnętrznych,
- 2) zakupione od innych podmiotów gospodarczych,
- 3) uzyskane w drodze dokonanych remontów kapitałowych i modernizacji,
- 4) opróżnione przez osoby uprawnione lub najemców.

2. Z zasobu mieszkaniowego pochodzącego z bu-

downictwa i zakupów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wydziela się w:

- 1) Nadwiślańskich Jednostkach Wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — 10% kwater do dyspozycji Dowódcy Nadwiślańskich Jednostek Wojskowych,
- 2) Biurze Ochrony Rządu — 10% kwater do dyspozycji Szefa Biura Ochrony Rządu,
- 3) Jednostce Wojskowej Nr 2305 — 10% kwater do dyspozycji Szefa Jednostki Wojskowej Nr 2305.

3. Decyzję o przydziale kwater, o których mowa w ust. 2, wydaje właściwy organ, bez względu na listę kolejności przydziału kwater.

4. Kwatera, o których mowa w ust. 2, nie rozdysponowana przez okres jednego miesiąca od dnia oddania tych kwater do użytku, podlegają przydziałowi zgodnie z listą kolejności przydziału kwater.

§ 13. 1. Przydział kwater, o których mowa w § 12 ust. 1, odbywa się, z zastrzeżeniem § 12 ust. 3, według następujących zasad:

- 1) w pierwszej kolejności — przeznaczając na ten cel co najmniej 80% zasobu mieszkaniowego — zaspokajają potrzeby mieszkaniowe żołnierzy zawodowych w służbie stałej:
 - a) nie posiadających kwatery w danym garnizonie,
 - b) oczekujących na poprawę warunków mieszkaniowych,
 - c) oczekujących na przydział kwatery zastępczej,
- 2) pozostały zasób mieszkaniowy przeznacza się na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych:
 - a) osób uprawnionych nie będących żołnierzami zawodowymi, oczekujących na przydział kwatery lub poprawę warunków mieszkaniowych,
 - b) osób oczekujących na przekwaterowanie lub rozkwaterowanie,
 - c) osób, o których mowa w art. 29 ust. 2.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, zwłaszcza gdy uzasadnia to korzystna sytuacja mieszkaniowa żołnierzy zawodowych w służbie stałej, właściwy organ może dokonywać innego podziału kwater niż określony w ust. 1.

§ 14. 1. Żołnierz zawodowy składa zaopiniowany przez bezpośredniego przełożonego wniosek o:

- 1) przydział kwatery lub poprawę warunków mieszkaniowych albo przydział kwatery zastępczej — do właściwego organu,
- 2) przyznanie ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery — do właściwego organu.

2. Osoby uprawnione do kwatery, nie będące żołnierzami zawodowymi, składają wnioski, o których mowa w ust. 1, do właściwego organu.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają rejestracji w kolejności wpływu.

§ 15. 1. Właściwy organ w kolejności otrzymanych wniosków, o których mowa w § 14 ust. 1, sporządza lub uaktualnia co roku do dnia 31 października dla każdej jednostki wstępne listy kolejności przydziału kwater, z podziałem na żołnierzy zawodowych nie posiadających kwater w garnizonie, oczekujących na poprawę warunków mieszkaniowych oraz oczekujących na przydział kwatery zastępczej.

2. Przy ustalaniu wstępnej listy kolejności przydziału kwater żołnierzom zawodowym nie posiadającym kwatery w garnizonie uwzględnia się okres oczekiwania na przydział kwatery w poprzednim garnizonie oraz okres studiów dziennych w szkole wyższej w kraju lub za granicą, jeżeli w tym czasie pozostawali w rozłące z rodziną. Przy ustalaniu tej listy uwzględnia się również datę złożenia pierwszego wniosku o przydział kwatery w tym garnizonie.

3. Wstępną listę kolejności właściwy organ przekazuje do zaopiniowania w terminie 30 dni właściwej komisji mieszkaniowej.

4. Właściwy organ sporządza nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia przekazania wstępnej listy do zaopiniowania ostateczną listę kolejności przydziału kwater.

§ 16. 1. Niezależnie od list, o których mowa w § 15 ust. 1, właściwy organ sporządza dla każdej jednostki, w terminie do dnia 31 października każdego roku, wstępne listy kolejności przydziału kwater lub lokali mieszkalnych dla osób określonych w § 13 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b).

2. Listę, o której mowa w ust. 1, dotyczącą osób wymienionych w § 13 ust. 1 pkt 2 lit. a), właściwy organ przekazuje do zaopiniowania, w terminie trzydziestu dni, organizacji byłych żołnierzy zawodowych.

3. Właściwy organ sporządza lub uaktualnia, nie wcześniej niż po upływie trzydziestu dni od dnia przekazania wstępnej listy do zaopiniowania, ostateczną listę kolejności przydziału kwater.

§ 17. 1. Listy, o których mowa w § 15 i 16, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej jednostce oraz wywiesza się w siedzibie właściwego organu nie później niż do dnia 31 grudnia każdego roku.

2. Listy, o których mowa w ust. 1, stanowią podstawę przydziału kwater lub zawarcia umowy najmu, w miarę pozyskiwania odpowiednich kwater lub lokali mieszkalnych.

§ 18. 1. Właściwy organ przydziela kwatery poza ostatecznymi listami kolejności przydziału dowódcom jednostek wojskowych i ich zastępcom lub żołnierzom zawodowym zajmującym równorzędne stanowiska oraz w wypadkach losowych innym żołnierzom zawodowym, jeżeli nie było możliwości zrealizowania takie-

go przydziału w ramach zasobu, o którym mowa w § 12 ust. 2.

2. Właściwy organ może — na wniosek osoby uprawnionej — przydzielić jej inną kwatery, jeżeli zajmowana przez nią kwatery posiada powierzchnię mieszkalną większą lub równą powierzchni przysługującej tej osobie zgodnie z § 8 lub § 9.

3. Wnioski o zamianę kwater lub lokali mieszkalnych, zgłaszane przez osoby uprawnione lub najemców zainteresowanych ich nabyciem, które zajmują kwatery lub lokale mieszkalne w budynkach nie wytypowanych do sprzedaży, powinny być rozpatrzone w pierwszej kolejności.

§ 19. 1. Osoba uprawniona do kwatery lub najemca lokalu mieszkalnego może dokonywać, za zezwoleniem właściwego organu, zamiany zajmowanej kwatery lub lokalu mieszkalnego na inną kwatery lub lokal mieszkalny nie będący w zasobach mieszkaniowych jednostek wojskowych podporządkowanych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Zezwolenie na zamianę kwatery lub lokalu mieszkalnego nie może być udzielone w wypadku, gdy:

- 1) zamiana dotyczy kwatery, o której mowa w art. 55 ust. 2 pkt 1 i 2, a osoba ubiegająca się o zamianę nie spełnia warunków wymaganych do zajmowania takiej kwatery,
- 2) o zamianę ubiega się osoba, która na podstawie art. 41 jest obowiązana do zwolnienia kwatery lub lokalu mieszkalnego,
- 3) w wyniku zamiany osoba uprawniona do kwatery uzyskałaby kwatery lub lokal mieszkalny mniejszy od minimalnej przysługującej jej powierzchni mieszkalnej, chyba że złoży ona oświadczenie, iż nie będzie ubiegać się o poprawę warunków mieszkaniowych lub wypłacenie ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, choćby nawet uzyskała uprawnienia do większej powierzchni mieszkalnej.

§ 20. Właściwy organ ustala regulaminy działania komisji mieszkaniowych.

§ 21. 1. Podstawę zajęcia kwatery lub lokalu mieszkalnego stanowi wydana decyzją o przydziale lub zawarta umowa najmu przez właściwy organ oraz protokół zdawczo-odbiorczy.

2. Przekazanie kwatery lub lokalu mieszkalnego osobie uprawnionej lub najemcy następuje po udokumentowaniu zameldowania w tej kwatery lub w tym lokalu wszystkich osób wymienionych w decyzji o przydziale kwatery lub umowie najmu.

3. Osoba otrzymująca przydział kwatery lub najemca lokalu mieszkalnego są obowiązani zwolnić poprzednio zajmowaną kwatery albo lokal mieszkalny nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia uprawnomocnienia się decyzji o przydziale kwatery lub podpisania umowy najmu.

§ 22. 1. Od dnia doręczenia decyzji o przydziale kwatery lub podpisania umowy najmu osoba uprawniona lub najemca są obowiązani uiszczać czynsz z góry i pozostałe opłaty z dołu, płatne do dnia piętnastego każdego miesiąca w siedzibie właściwego organu lub na wskazany rachunek bankowy.

2. Osoba uprawniona do kwatery lub najemca są obowiązani powiadomić w ciągu siedmiu dni właściwy organ, który wydał decyzję o przydziale kwatery lub zawarł umowę najmu lokalu mieszkalnego, o wszelkich zmianach mających wpływ na wysokość opłat czynszowych oraz uprawnieniach do zajmowania kwatery lub lokalu mieszkalnego.

§ 23. 1. Obowiązki w zakresie utrzymania stanu technicznego kwater i lokali mieszkalnych wykonują właściwe organy samodzielnie lub poprzez powołane w tym celu jednostki organizacyjne.

2. Do obowiązków, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) utrzymywanie w należyтым stanie oraz porządku i czystości pomieszczeń i urządzeń służących do wspólnego użytku mieszkańców oraz otoczenia budynków, w których znajdują się kwatery i lokale mieszkalne,
- 2) dokonywanie napraw budynków oraz ich pomieszczeń i urządzeń, a także przywracanie poprzedniego stanu budynków uszkodzonych niezależnie od przyczyn, z tym że osoba uprawniona lub najemca są obowiązani do pokrycia kosztów napraw uszkodzeń powstałych z ich winy,
- 3) dokonywanie napraw kwater lub lokali mieszkalnych, napraw lub wymiany instalacji i elementów wyposażenia technicznego w zakresie nie obciążającym osoby uprawnionej do kwatery lub najemcy, a zwłaszcza:
 - a) napraw i wymiany wewnętrznej instalacji wodociągowej, gazowej i ciepłej wody, bez urządzeń odbiorczych, a także napraw i wymiany wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej, centralnego ogrzewania wraz z grzejnikami, instalacji elektrycznej, telefonicznej oraz anteny zbiorczej, z wyjątkiem osprzętu,
 - b) wymiany pieców grzewczych, stolarki okiennej i drzwiowej oraz podłóg, posadzek i wykładzin podłogowych, a także tynków,
- 4) dokonywanie napraw polegających na usuwaniu usterek wynikłych z niewłaściwego wykonawstwa budowlanego lub wad materiałów budowlanych.

§ 24. Osobę zajmującą kwaterę i najemcę lokalu mieszkalnego obciąża naprawa i konserwacja:

- 1) podłóg, posadzek, wykładzin podłogowych oraz ściennych okładzin ceramicznych, szklanych i innych w kuchni i pomieszczeniach sanitarnych,
- 2) okien i drzwi,
- 3) wbudowanych mebli, łącznie z ich wymianą,

4) trzonów kuchennych, kuchni i grzejników wody przepływowej (gazowych, elektrycznych i węglowych), podgrzewaczy wody, wanien, brodzików, mis klozetowych, zlewozmywaków i umywalk, wraz z syfonami, baterii i zaworów czerpalnych oraz innych urządzeń sanitarnych, w które lokal jest wyposażony, łącznie z ich wymianą,

5) osprzętu i zabezpieczeń instalacji elektrycznej, z wyjątkiem wymiany przewodów oraz osprzętu anteny zbiorczej,

6) pieców węglowych i akumulacyjnych oraz wymiana ich zużytych elementów,

7) etażowego centralnego ogrzewania, a w wypadku gdy zostało ono zainstalowane na koszt osoby uprawnionej lub najemcy — także jego wymiana,

8) przewodów odpływowych urządzeń sanitarnych, aż do pionów zbiorczych, w tym niezwłoczne usuwanie ich niedrożności,

9) innych elementów wyposażenia kwatery lub lokalu mieszkalnego i pomieszczeń przynależnych poprzez:

- a) malowanie lub tapetowanie oraz naprawę uszkodzeń tynków ścian i sufitów,
- b) malowanie okien i drzwi od strony wewnętrznej, wbudowanych mebli, urządzeń kuchennych, sanitarnych i grzewczych, w celu ich zabezpieczenia przed korozją.

§ 25. 1. W razie zwolnienia kwatery lub lokalu mieszkalnego, właściwy organ dokonuje komisyjnie, w obecności osoby uprawnionej lub najemcy, oceny procentowego zużycia zainstalowanych urządzeń.

2. Osoba zwalnająca kwaterę lub lokal mieszkalny ma obowiązek pokryć koszty:

- 1) zużycia urządzeń w wysokości wynikającej z różnicy ich stanu technicznego na dzień zajęcia i zwolnienia, według ich wartości na dzień zwolnienia i ustalonego procentowego zużycia,
- 2) wykonania robót malarskich według stawek i na zasadach określonych dla obliczania ekwiwalentu konserwacyjnego za wykonanie tych robót albo wykonać je we własnym zakresie.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie dotyczy osób określonych w art. 22 ust. 1 i 3 oraz w art. 23 ust. 1 i 2.

4. Za wymienione przez osobę uprawnioną lub najemcę w okresie użytkowania kwatery lub najmu elementy wyposażenia kwatery lub lokalu mieszkalnego należy się zwrot kwoty odpowiadającej różnicy ich wartości, według stanu w dniu objęcia kwatery lub lokalu mieszkalnego oraz w dniu jej opróżnienia. Kwotę należną osobie uprawnionej do kwatery lub najemcy oblicza się według cen obowiązujących w dniu rozliczenia.

5. Właściwy organ może żądać usunięcia ulepszeń wprowadzonych przez osobę uprawnioną lub najemcę, jeśli nie uzyskali oni zgody na ich dokonanie,

i przywrócenia stanu poprzedniego, jeżeli nie naruszy to substancji kwatery lub lokalu mieszkalnego, albo ulepszenia zatrzymać za zwrotem ich wartości uwzględniającej stopień zużycia według stanu na dzień opróżnienia kwatery lub lokalu mieszkalnego. Kwotę należną osobie uprawnionej do kwatery lub najemcy oblicza się według cen obowiązujących w dniu rozliczenia.

§ 26. Właściwy organ zapewnia dokonywanie konserwacji i napraw w kwaterach funkcyjnych oraz decyduje o sposobie zagospodarowania czasowo wolnej kwatery funkcyjnej.

§ 27. Decyzję o przeznaczeniu kwatery na cele niemieszkalne podejmuje właściwy organ.

Rozdział 5

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach przekwaterowania żołnierzy zawodowych i innych osób zamieszkujących w kwaterach lub lokalach mieszkalnych oraz ustalania kosztów przekwaterowania

§ 28. 1. Decyzje, o których mowa w art. 42 ust. 1 i 2, wydaje właściwy organ.

2. W decyzji o zwolnieniu kwatery określa się termin tego zwolnienia.

3. Jeżeli pomimo upływu terminu określonego w decyzji o zwolnieniu kwatery osoba zajmująca tę kwaterę jej nie zwolniła, właściwy organ występuje do organu egzekucyjnego z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

§ 29. 1. Umowę najmu lokalu mieszkalnego wypowiada właściwy organ.

2. Jeżeli pomimo upływu terminu wypowiedzenia najemcy lokalu mieszkalnego nie zwolnił tego lokalu, organ ten występuje do organu egzekucyjnego z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

§ 30. Właściwy organ, który podjął czynności określone w § 28 ust. 3 lub § 29 ust. 2, niezależnie od kosztów egzekucyjnych, ustala koszty przekwaterowania, na które składają się koszty wynikające z § 25 oraz — w razie ich poniesienia — wynagrodzenie pracowników zatrudnionych przy czynnościach związanych z przekwaterowaniem i koszty eksploatacyjne użytego sprzętu technicznego.

Rozdział 6

Szczegółowe warunki i tryb rozkwaterowania osób rozwiedzionych

§ 31. 1. Właściwy organ dokonuje rozkwaterowania osób rozwiedzionych w wypadkach zajmowania kwatery w budynku, o którym mowa w art. 55 ust. 2 pkt 1–3.

2. Rozkwaterowanie osób rozwiedzionych w wypadkach, o których mowa w ust. 1, następuje z urzędu,

jeżeli zajmowana kwatera jest niezbędna na zakwaterowanie żołnierzy zawodowych.

3. Rozkwaterowanie osób rozwiedzionych powinno odbyć się równocześnie. W razie odmowy opuszczenia kwatery przez osobę rozwiedzioną, właściwy organ zarządza przymusowe przekwaterowanie, o którym mowa w art. 42 ust. 4.

4. W razie zawarcia przez osobę uprawnioną do kwatery nowego związku małżeńskiego przed rozkwaterowaniem, otrzymuje ona kwaterę stosownie do art. 28 ust. 2 pkt 1 lit. a), a o poprawę warunków mieszkaniowych może ubiegać się na zasadach ogólnie obowiązujących.

5. Przydział lokalu mieszkalnego w ramach rozkwaterowania dla osoby rozwiedzionej, która nie zachowała prawa do kwatery, może nastąpić w miejscowości pobliskiej, o której mowa w art. 22 ust. 6.

§ 32. 1. Niedobór powierzchni mieszkalnej, o którym mowa w art. 28 ust. 4, stanowi różnica między maksymalną powierzchnią mieszkalną przysługującą w dniu uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód a powierzchnią mieszkalną zajmowanej kwatery.

2. Do ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery, o którym mowa w art. 28 ust. 4, w wypadku określonym w ust. 1 przyjmuje się średnią cenę 1 m² powierzchni użytkowej ustaloną na podstawie art. 47 ust. 4, pomnożoną przez niedobór powierzchni mieszkalnej.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 33. 1. Właściwy organ ustala średnią cenę 1 m² powierzchni użytkowej kwatery w danym garnizonie, o której mowa w art. 47 ust. 4.

2. Ustalenia średniej ceny 1 m² powierzchni użytkowej kwatery dokonuje się co najmniej raz w roku.

3. Ogłoszenia średniej ceny 1 m² powierzchni użytkowej kwatery dokonuje się w sposób zwyczajowo przyjęty w danym garnizonie oraz informację w tej sprawie wywiesza się w siedzibie właściwego organu.

4. Świadczenia, o których mowa w rozporządzeniu, przysługują osobom uprawnionym od 1 stycznia 1996 r.

§ 34. Postanowienia organów wojskowych o rozdziale kwater lub lokali mieszkalnych, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, podlegają realizacji.

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Siemiątkowski*